

ਕਿਉਂਕਿ ਕਪਾਹ ਦੇ ਬੀਜਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਲ-ਬੀਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਨਸਪਤੀ ਘੀ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਭਾਵ ਕਪਾਹ-ਬੀਜਾਂ ਨੂੰ ਤੇਲ-ਬੀਜ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਕਪਾਹ-ਬੀਜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼-ਮੁਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। . ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਬਿੰਦੂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ,

ਤੇਲੂ ਰਾਮ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਰਗ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 222.

7 ਅਗਸਤ 1970 ਈ.

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਗਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)— ਧਾਰਾ 13(2) (ii), (ਬੀ)- ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ— ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਕਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ— “ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੁਕਾਨ ਜਨਰਲ ਸਟੋਰ”—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਕੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) (ii) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ:-(ਏ) ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ii) ਐਕਟ ਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੰਨਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ 'ਉਸ ਮਕਸਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਨ; (ਬੀ) ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ - ਮਿਸਜ਼ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ, ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਤੋਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਧਾਰਾ ਖਿੱਚੀ ਜਾਵੇਗੀ; (c) ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਕੀ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਸਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸੇ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ; (d) ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਈ ਹੈ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਪਰਿਸਰ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਪਰਿਸਰ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ (ਈ) ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਮੁੱਚੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ ਖਿੱਚੀ ਜਾਵੇਗੀ। (ਪਰਾ 10)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਦੁਕਾਨ 'ਜਨਰਲ ਸਟੋਰ' ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 13(2) (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। (ਬੀ) ਐਕਟ ਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਹਾਤੇ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਆਮ ਮਰਚੰਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਲਗਾ ਕੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰੀਮਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) (ii) (ਬੀ) ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਹੈ। (ਪਰਾ 11)

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 9 ਸਤੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 7 ਅਗਸਤ, 1970 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਐਕਟਿੰਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

21 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਨਾਭਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।, ਮਿਤੀ 16 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਜੇ.ਐਨ.ਕੇ ਐਂਸਲ, ਐਮਆਰ ੬ ਗਿਨੀਹੋਤਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਇੱਕ ਡਵੇਕਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਆਰ ਐਨ ਐਮ ਇਟਲ ਅਤੇ ਬੀ ਐਸ ਕੇ ਅਮਥਾਨੀਆ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

Tel. Nam, On Parkash, Garg, Haryana, India, G. (3) ਐਚ ਐਚ ਸੀ, ਏ.ਸੀ.ਜੀ. ਕਿਰਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖੁੰਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਲਾਹਿਤ ਵਾਲੇ ਵਿੱਦਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੇ ਅਲੀਕੁਥ, ਇੱਥੋਂ 1953 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, (3)

(1972)

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

ਉਸ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕਿਰਾਏ-ਨੋਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ. 1 ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ "ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਨਰਲ ਸਟੋਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਰੇਗਾ" ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਇਸ ਨੋਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨਰੀ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਧੰਦਾ 1958 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਤਿੰਦਰ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੇ 9 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਇੱਕ *ਸੇਲ-ਡੀਡ, ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਤੇਲੂ ਰਾਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਉੱਠੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ **tos'A** ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਈ ਗਈ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਤਿੰਦਰ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੂੰ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) (ii) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੋ ਮੁੱਦੇ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਨ।

“1. ਕੀ ਉਸ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਬਰਬਾਦ ਹੋਈ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈੱਸ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ?

2 * * * * *

3. ਕੀ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈੱਸ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?

ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈੱਸ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਧੁ-ਮੱਖੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ **T[g**-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) (ii)। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ।

(4) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈੱਸ,

4

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Telu Ram v. Om Parkash Garg (Harbans Singh, C.J.)

ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ ਦੇ. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਨਾਭਾ ਦੇ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਰ.ਡਬਲਿਊ.3 ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਤ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸਾਬਤ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿਚ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਜਿਸ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਫਾਰਮ ਵਿਚ ਵੱਖਰੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ- “ਵਿਵਾਦਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ (.ਓ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਸਕਿੰਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਕਾਲਮ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ) ਚਿੰਤਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਕੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ- “ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਬੰਧ ਬਿਨਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।” ਹਾਲਾਂਕਿ ਗਵਾਹ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ, ਵਿਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਮਤਿਹਾਨ - ਮੁੱਖੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਫਾਰਮ ਵੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। .2 ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ- “ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ (iii) ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ P1 ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਤੀ ਨੰਬਰ (ii) ਦਾ ਕਾਲਮ ਅੰਕਿਤ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਫਾਰਮ P.2 'ਤੇ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। P1 ਅਤੇ P.2 ਦੋਵੇਂ ਫਾਰਮ ਇਕ ਸਮਾਨ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ (ii) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 'ਹਾਂ' ਸ਼ਬਦ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਫਾਰਮ P.2 ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ 'ਹਾਂ' ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ” ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P1 ਅਤੇ P.2 ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਸਲ ਫਾਰਮਾਂ 'ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; y ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P1 ਅਤੇ P.2, ਨੂੰ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਨਾਭਾ ਤੋਂ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਾਈਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਫਾਈਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਕਵਰਿੰਗ ਲੈਟਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, “ਇਹ ਅਸਲ ਫਾਈਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਨਵੇਂ ਕੇਸ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਟਰੇਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫਾਈਲ ਭੇਜੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। . ਇਸ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜਤਿੰਦਰ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਪਿਛਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦੀ ਏ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ. * ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਸੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਪਾਵਰ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਕਨ . ਜਿਹਾ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ,

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਬਿਜਲੀ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ RW3 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ-ਇਨ-ਚੀਫ ਅਤੇ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਫਾਰਮਾਂ ਤੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਚਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਬੇਝ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਬਿਨਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(5) ਇਹ ਹੁਣ ਜੇ ਸਟੇਕਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਸਟੈਂਡ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ? ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), ਆਧਾਰਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ (ii) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ।—

“13(2)(ii)। ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ-

- (a) ਪੂਰੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਸਬਲੇਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ; ਜਾਂ
- (b) ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਖੋਜ ਇਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਨੋਟ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੀਂਜ਼ਲ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਫਿਕਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੀਂਜ਼ਲ ਦੇ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਦਾ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨਰੀ ਵਾਲੇ ਰੈਕ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਮੀਂਜ਼ਲ 'ਤੇ ਦੋ ਚੌਥਾਏ ਹਨ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨੋਟ ਅਨੁਸਾਰ "ਚੌਥਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੰਪੋਜ਼ਿੰਗ ਦਾ ਕੰਮ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ;" ਹੋਰ ਚੌਥਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰਲਯੂ 4, ਪ੍ਰੈਮ ਲਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਹੈ, ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਹਨ। ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ।- “ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੀਂਜ਼ਲ 'ਤੇ ਦੋ ਚੌਥਾਏ ਹਨ। com ਪੋਜ਼ਿੰਗ ਉਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਰਚਨਾ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਉਪਰਲੇ ਚੌਥਾਏ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਸਿਆਹੀ, ਜੋ ਕਿ ਛਪਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਟਾਕ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। RW5 ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੁਸਤਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਿਆ ਕਿ ਚੌਥਾਰਾ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਹਿੱਸਾ ਰਚਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜੀਵਿਤ ਹੈ?" ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬੀ.ਐੱਡ., ਐਮ.ਐੱਡ, ਅਤੇ ਜੇ.ਬੀ.ਟੀ. ਕਲਾਸਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ

ਕਿਤਾਬਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।” ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਸਟਾਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਉੱਪਰ ਚੌਬਾਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਚੌਬਾਰਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਕੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੇ ਗਵਾਹ (RW4) ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਵਾਸੀ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਿਆਹੀ ਦਾ ਕੁਝ ਸਟਾਕ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਸਾਹਮਣੇ ਚੌਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਟਾਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਕ ਗੱਲ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਾਫੀ ਹਿੱਸਾ ਸਿਰਫ ਛਪਾਈ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਛਪਾਈ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਟਾਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ, ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨਰੀ ਵੇਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(6) ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਲਈ 1 ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ 1 ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕ 'ਜਨਰਲ ਸਟੋਰ' ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸਟੇਸ਼ਨਰੀ ਨੂੰ 'ਜਨਰਲ ਸਟੋਰ' ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਅਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨਰੀ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੋਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਹ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਹੀ ਕਾਰੋਬਾਰ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਕਿਰਾਇਆ-ਨੋਟ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਏ.1 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ, ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ 'ਜਨਰਲ ਸਟੋਰ' ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। . ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦੋ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਐਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜਾਂ 'ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਜਾਂ 'ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, 'ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ', ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪੂਰੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜਾਂ 'ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਬਿਡਿੰਗ', ਭਾਵ ਕੋਈ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ [ਦੇਖੋ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ)], ਅਤੇ 'ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਬਿਲਡਿੰਗ', ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੇਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ [ਦੇਖੋ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐੱਚ), ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਬਦ 'ਲਈ ਐਕਟ

ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ 'ਜਨਰਲ ਸਟੋਰ' ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ 'ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ*' ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਜੋੜ ਕੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, > ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਤੋਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਬਿਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ. ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(8) ਧਾਰਾ ਦਾ ਮੂਲ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ

ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਸਟੇਜ਼ਨਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਾਰਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਨਾ ਕਰੇ ਜੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹਲਵਾਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹੋਟਲ-ਕੀਪਰ ਦਾ, ਜਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ, ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੁਆ, ਜੇ., ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਈਡੀਅਲ ਚੈਰਿਟੇਬਲ ਹਸਪਤਾਲ ਟਰਸਟ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ, (1) ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) (ii) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸ਼ਾਇਦ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। “ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਵੀ ਕੇਸ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਬਦੀਲੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) (ਬੀ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। (2) ਐਕਟ ਦੇ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀਮਿੰਟ ਪਾਈਪ ਫੈਕਟਰੀ ਬਨਾਮ ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਨਰੂਲਾ (2) ਵਿੱਚ, ਕਪੂਰ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀਮਿੰਟ ਪਾਈਪਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ। . ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਮ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਬਦਰੀ ਦਾਸ-ਰਾਧੇਲਾਲ (3) ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਵਿਦਵਤਾ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਟਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਧਾਗੇ ਦੀਆਂ ਗੋਦਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਤੱਕ ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਇੱਕ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ-ਮੇਰਵਾੜਾ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (1) (ਬੀ) (i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ। ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ

(4) ਵਿੱਚ, ਦੁਲਟ ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਹੈਡਲੂਮ ਫਿਕਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਹਾਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰਲੂਮਾਂ 'ਤੇ - ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(1) 1966 PLR 644

(2) 1950 ਦੇ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 416 ਨੇ 12 ਦਸੰਬਰ 1950 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(3) ASR 1951 Pb. 435.

(4) 1961 ਦੇ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 645 ਨੇ 16 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ- "ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਨੁਕਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਕਸਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਢੰਗ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।" ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਹੈਡਲੂਮ ਫਿਕਸਿੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਕਿ ਲੂਮਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੱਥੀ ਪਾਵਰ ਸੀ ਜਾਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਪਾਵਰ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਧੁਨਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਕਾਰਖਾਨਾ ਹੈ, ਬਿਜਲੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਖਾਸ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਖੁਦ ਹੀ ਲੈਟਿੰਗ. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਦੀਆਂ ਜਾਂ ਹੱਥੀ ਲੱਤਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਪੀਡਰ ਰਾਮ ਸਵਰੂਪ ਬਨਾਮ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (5) ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ *hllwai* ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ।

(8) ਅਗਲਾ ਸਿਧਾਂਤ: *econtentionhof1* ਉਦੋਂ ਸਿੱਖੀ ਗਈ ਸਲਾਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ (ii. ਧਾਰਾ 13 (2) ਦਾ) (ਬੀ) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਉਪ-ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਸਮੁੱਚੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਇਮਾਰਤ' ਹਨ ਨਾ ਕਿ 'ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ 'ਇਮਾਰਤ', ਜਿਸ ਨੂੰ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ 'ਪੂਰੀ ਇਮਾਰਤ' ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ *fit* ਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਅੰਤਰ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜੋ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੈਰ ਈ

(5) 6 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ 1962 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 654 ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 'ਬਿਲਡਿੰਗ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: 'ਪੂਰੀ ਇਮਾਰਤ' ਵਜੋਂ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਬ-ਕਲਾਜ਼ (ਬੀ) ਵਿੱਚ 'ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ' ਸ਼ਬਦ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ; ਸ਼ਬਦ 'ਪੂਰਾ' ਸ਼ਬਦ 'ਬਿਲਡਿੰਗ' ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ, ਉਸਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ, *ਕਨੱਪਾ ਚੇਟੀਅਰ ਬਨਾਮ ਰੰਗਨਾਥਨ ਚੇਟੀ* (6) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਨ। . ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਫ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਗਹਿਣੇ ਬਣਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਉਪਭੋਗਤਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ। "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਫ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਸੋਨਾ, ਸਲਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਅਤੇ ਵੇਚਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਾਫ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਅਜਿਹੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਉੱਦਮ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ- ਲੀਜ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਸ਼ਰਾਫ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਗਹਿਣੇ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ 'ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਕਸਦ' ਲਈ ਅਹਾਤਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। *ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਰਿਸ਼ੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼* (7) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੀਂਜ਼ਲ 'ਤੇ ਛੇ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮੀਂਜ਼ਲ 'ਤੇ ਦੋ ਕਮਰੇ ਸਨ। *ਡਿਊਟੀ* ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਨਿੱਕਲ ਪਾਲਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ ਲਗਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਪਾਲਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ।

(G) (1955)2 MLJ 51 (ਨੋਟ)। m ILR (1965)1 Pb. 177

ਵਿਗਿਆਨਕ ਉਪਕਰਣ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਕ ਹੋਰ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਹਾਤਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਲਈ ਅਹਾਤਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਚ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਹਰੀਜਨ (8), ਫਾਲਸ਼ੋ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨਾਈ ਦੁਆਰਾ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਜਨ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਡਾ: ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੋਸ਼ੀ (9) ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, **hu1** ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਮਾਰਤ 'ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ' ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਸਿਰਫ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਅੱਗੋਂ, ਇਹ 'ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ, ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਪੀਡਿਤ ਜੇ. ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਨੌਬਤ ਰਾਏ (10) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਹਾਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ "ਬਾਰਾਈ ਦੋਕੰਦਰੀ ਤੋਕਜਾਤ" ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ 'ਟੋਕਾ ਮਸ਼ੀਨਾਂ' ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ 'ਸ਼ਬਦਾਂ' ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਸੀ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਟੋਕਾ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ, ਟੋਕਾ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ 'ਵਰਕਸ਼ਾਪ' ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ (ਏ) ਸਨ ਕਿ ਟੋਕਾ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 'ਬਾਰੈ ਦੁਕੰਦਰੀ ਤੋਕ ਮੋ ਅਜਾਤ' ਅਤੇ (ਅ) ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮ ਵਰਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਿਰਫ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

(8) ILR (1965)1 Pb. 121.

(9) 1969 ਆਰਸੀਆਰ 169

(10) 1969 ਆਰਸੀਆਰ 1045

ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਵਾਦ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 1049 'ਤੇ, ਲੀਮ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ :-

"ਜੇਕਰ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਟੀ, ਓਕਾ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਦੇ ਮੈਨੂ ਫੈਕਟਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਨੂੰ ਅਸੈਂਬਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਟੋਕਾ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ

ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ / ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਉਲਟਾ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਉਸ ਵਸਤੂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ (8), ਅਤੇ ਬਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਦਾ ਕੇਸ (7), ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ (8), ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। • ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ (7) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ (7) ਵਿੱਚ, ਕੈਪੂਰ, ਜੇ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਕਮਰੇ ਸਨ ਜੋ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਛੱਡੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿੱਕਲ ਪਾਲਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ ਸਿਰਫ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਘਰ, ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਪਾਲਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਭਕਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (10) ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ੈੱਡ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕੁੱਲ ਰਕਬੇ ਦਾ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਮਾਣ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ "ਨਿਰਮਾਣ ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ" ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਬੜੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (10) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਚੰਗੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਦਲਣਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਧਾਰਾ (ii)(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਬ-ਸੀਲੋਨ

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1972)2

(2) ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(9) ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਵਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਸ.ਐਸ.ਮਹਾਰਾਜਾ ਕਿਸ਼ਨ ਕੇਸਰ ਬਨਾਮ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ, (11) ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਮਾਰਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਲਾਗਤ 'ਤੇ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੋਟਰ

ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸਿੰਗ ਲਈ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਤੇਲ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇੱਕ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਈਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੈਟਰੋਲ ਸਟੋਰੇਜ ਟੈਂਕ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੈਟਰੋਲ ਵੇਚਣ ਲਈ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਮਕਸਦ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ "ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸਿੰਗ ਲਈ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸਦੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ, ਇਸ ਲਈ, 'ਇੱਕ ਆਟੋਮੋਟਿਵ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਦੁਕਾਨ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਡਾਇਕ ਦੇ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਅਤੇ ਗੈਸੋਲੀਨ ਇੰਜਨ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਪੰਨਾ 692 'ਤੇ, 'ਰਿਪੋਅਰ ਸ਼ਾਪ ਜਾਂ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਕਰਣ' ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-"ਗੈਰਾਜ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਾਂ ਸਟੋਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਨਰਲ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਗੈਸੋਲੀਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੁਬਰੀਕੇਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧੋਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਪਾਰਟ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲਗਭਗ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਅਤੇ ਮਕੈਨੀਕਲ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਗੈਰੇਜ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਉੱਦਮ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪੈਟਰੋਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਕਿਸੇ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਮੋਟਰ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਚਲਾਉਣਾ, ਇੱਕ 'ਅਲਾਈਡ' ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਖਿਆ ਕਿ "ਪੈਟਰੋਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਦਾ 'ਸਬੰਧਤ' ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 'ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।' ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਨੂੰ ਮੋਟਰ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

~dtrt9661?urr.'^'

(10) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਛਪਾਈ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (10) ਵਿੱਚ ਪੀਡਿਤ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੋਕਾ ਮਸ਼ੀਨਾਂ* ਦੇ ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਦੇ ਮੈਨੂ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਟੋਕਾ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਟੋਕਾ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵੇਚ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਛਪਾਈ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਤਾਬ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਛਪਾਈ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ (1955) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ 2 ਐਮ ਐਲ.ਜੇ. 5] (*ਸੁਪਰਾ*), ਛਪਾਈ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ "ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ" ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। UP ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਧਾਰਾ 3(1)(d) ਵਿੱਚ। (ਅਸਥਾਈ) ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਐਕਟ, 1947 ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰੋਬਾਰ "ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ", ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਮੇਂ ਜਿੱਥੇ ਇਮਾਰਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇੱਕ ਡੋਅਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਪਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਟਰੈਕਟਰ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਖੋਲ੍ਹੀ*!, ਧਵਨ, ਜੇ., ਵਰੁਣ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਸਵਰੂਪ

(12) ਵਿੱਚ, 'ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ' ਅਤੇ "' ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ। ਉਦੇਸ਼' ਨਿਰੀਖਣ-"ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਦੇਸ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਮੂਲ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਡੇਅਰੀ ਸਿਰਫ ਦੁੱਧ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਹੈ - ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਉੱਦਮ, ਪਰ ਟਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਇੱਕ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਕੈਨੀਕਲ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਟਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦਾ ਕੰਮ ਉਦਯੋਗਿਕ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ।"

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2)(ii)(b) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ varipttjg ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ, ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਭਰਦੀ ਹੈ,-"--

*' (ਏ) ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ, ਆਪਣੇ ਆਪ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। . ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਨ੍ਹੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾ ਬਣੇ ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

*• • 'ਉਸ ਮਕਸਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇ ਜਿਸ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਸੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ let';

(b) ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ, ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਤੋਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ 0 2 , 1967 A117 L ਜੇ 600 ਇੱਕ ਵਰਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ ਖਿੱਚੀ ਜਾਵੇਗੀ;

(c) ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਕੀ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਸਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , ਜਿਸ ਲਈ ਉਸੇ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਰੇਕ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ;

(d) ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਤਬਦੀਲੀ ਸਾਰਥਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ; ਅਤੇ

(e) ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਮੁੱਚੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ ਖਿੱਚੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ, ਅਰਥਾਤ, ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਹੈਕ ਚੌਥਾਰਾ, ਇੱਕ

ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਮ ਮਾਲ ਵੇਚਣਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਛਪਾਈ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਹਾਮੀ ਭਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਪਾਵਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2)(ii)(b) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਾ ਕਰੋ।

ਪੀਸੀ ਜੈਨ, ਜੇ.—ਸੋ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਐੱਸ. ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ